

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
45Гж 1408/24
05.12.2024. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Миљане Стојковић, председника већа, Снежане Тодоровић и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..... ЈМБГ: ....., чији је пуномоћник адвокат Драгана Марковић из ....., против тужене Републике Србије, Републичке дирекције за имовину, ул. Краља Милана број 14, Београд - Савски венац, МБ: 407003, ПИБ: 100279223, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Нишу, ул. Вождова бр. 16, ради утврђења права својине, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Алексинцу 1П.бр.964/2021 од 26.10.2023.године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца ААА из .... и пресуда Основног суда у Алексинцу 1П.бр.964/2021 од 26.10.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је тужилац АА власник, са обликом својине приватна и врстом права својина стана број ..., у улици ....., који се налази у згради број..., на .... спрату, у улазу број..., површине 41,21 м², а који се налази на кп. бр. ....КО ....., на основу одржаја, као законити и савесни држалац, што је тужена Република Србија, Републичка дирекција за имовину, дужна да призна, те да ова пресуда послужи тужиоцу за упис права својине код Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности у ....., Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој исплати на име трошкова парничног поступка износ од 99.000,00 динара, са законском затезном каматом, од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, тужилац је поднео благовремено жалбу, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се иста преиначи и усвоји тужбени захтев тужиоца у целости.

Испитујући наведену пресуду, сходно чл. 386. Закона о парничном поступку, Апелациони суд је нашао, да је жалба тужиоца неоснована.

Првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, о којима другостепени суд води рачуна по службеној дужности, нити је иста захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из чл. 374 ст.2 тач.12 ЗПП на коју се жалбом тужиоца неосновано указује јер су о битним чињеницама дати јасни и довољни разлози који нису противречни.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ББ је као носилац станарског права закључила уговор о коришћењу стана дана 02.06.1976. године са Самоуправном интересном заједницом становања као сопствеником стана као посебног дела зграде (давалац стана на коришћење), и примила на коришћење на неодређено време стан у згради која се налази у ....., на ... спрату, улаз број ..., стан број ..., који има укупну стамбену површину од 41,21 м². На основу одлуке Збора радних људи ООУР за производњу јоргана и душека у ... бр. 52 од 14.06.1976. године, сада пок. ББ је додељен једнособан стан који се налази у ул. ...у .... као раднику наведеног предузећа из разлога што је иста имала највећи број бодова које је комисија установила приликом обиласка, те је решењем ВД директора бр. 55 од 14.06.1976. године утврђено да се предметни стан додељује сада пок. ББ правном претходнику овде тужиоца. Из изјава сведока ВВ, ГГ и ДД је утврђено да су заједно са тужиоцем, као чланови заједничког домаћинства, и својом сада пок. мајком ББ као носиоцем станарског права живели у предметном стану, од 1976. године, те да се сведок ВВ иселила из стана 2003. године, сведок ГГ се из истог иселио 2002. године, као и сведок ДД 2000. године. ББ је преминула дана ...2002. године, што је утврђено из МК умрлих бр. ....од 09.09.2002. године, а након њене смрти предметни стан је наставио да користи овде тужилац као члан домаћинства. Иза сада пок. ББ није вођен оставински поступак. Из уверења РС, Општинске управе општине ..., Одељења за финансије, Одсек за имовинско правне послове, бр. ... од дана 28.11.2018. године, оверено од стране Јавног бележника Драгише Нешића из .... УОП-И:... дана ... године, утврђено је да стан бр. ... у улици ... бр. ..., који се налази у згради бр. .. на кп. бр. ... КО ....., на ...спрату у улазу бр. ..., није у јавној својини Општине ....., нити је у поступку откупа од стране подносиоца захтева, овде тужиоца, или трећег лица. Из уверења ЈП за путеве и стамбено комуналну делатност општине ... од 30.11.2018. године, утврђено је да стан бр. ... у улици ....., који се налази у згради бр. ... на кп. бр. ... КО ....., на ...спрату у улазу бр. ..., није у својини овог предузећа нити је у поступку откупа подносиоца захтева, овде тужиоца, или трећег лица. Из обавештења Историјског архива Ниш овереног од стране Јавног бележника Драгише Нешића из .... УОП-П:... дана 06.12.2018. године, утврђено је да Архив не располаже документацијом везаном за А.Д. Мораватекс Житковац а ради решавања имовинско правног статуса. Из потврде ЈКП "Водовод и канализација" .... бр. ... од 19.12.2018. године, утврђено је да је на захтев овде тужиоца потврђено да се тужилац води као корисник комуналних услуга почев од 2007. године. Из уверења РГЗ СКН ... бр. ... од 18.05.2023. године, утврђено је да стан бр. ... који се налази на .... спрату, на улазу број .. у згради број ... на кп. бр. ...КО .... није укњижен.

Првостепени суд је на основу утврђеног чињеничног стања правилно закључио да се у конкретном случају не може применити одредба чл. 46. ст. 3. Закона о основама

својинскоправних односа којом је прописано да напуштена непокретност прелази у државну својину у тренутку њеног напуштања, јер тужилац није доказао да предметни стан, чије се право својине тражи, представља напуштену ствар, те да стога тужена није пасивно легитимисана, због чега је тужбени захтев тужиоца одбио као неоснован. За своју одлуку првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд.

Одредбом члана 46. став 1. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да право својине престаје напуштањем ствари, док је ставом 2. истог члана прописано да се ствар сматра напуштеном када њен власник на несумњив начин изрази вољу да не жели више да је држи, а ставом 3 истог члана, да напуштена непокретност прелази у друштвену својину у тренутку њеног напуштања.

За престанак права својине због напуштања је сходно наведеном потребно да воља власника о напуштању непокретне ствари треба да буде дата јасно и несумњиво, јер је уобичајено понашање власника непокретности да је не напушта, односно да задржава својину на њој, с тим што није неопходна изричита изјава воље, већ то право може престати и на основу радњи власника које се могу подвести под понашање које представља напуштање од непокретности.

У конкретном случају сада пок. ББ је закључила Уговор о коришћењу стана на неодређено време са Самоуправном интересном заједницом становања из ....., која се у наведеном уговору легитимисала као организација за газдовање стамбеним зградама у друштвеној својини – сопственик стана као посебног дела зграде. На тужиоцу је сходно наведеном, био терет доказивања пре свега ко је правни следбеник власника предметног стана, да ли је, када и на који начин, изричитом изјавом воље или адекватном конклюдентном радњом, предметни стан власник напустио, да би се могао извести закључак да предметни стан представља напуштену ствар која је прешла у својину тужене Републике Србије. Тужилац ове чињенице није доказао, па је правилан закључак првостепеног суда да није доказао да је тужена пасивно легитимисана у овој правној ствари сходно чл. 46 ЗОСПО-а.

Жалбени наводи тужиоца којима се указује да је у питању стан који је припадао и припада Републици Србији и да то произилази из чињенице да је предметни стан додељен сада пок. мајци тужиоца као раднику са нерешеним стамбеним питањем и највишим бројем бодова а која је била запослена у тада друштвеном предузећу за производњу јоргана, односно конфекције... са седиштем у ....., које је касније приватизовано и имало статус акционарског друштва а затим брисано из регистра привредних друштава Агенције за привредне регистре по налажењу овог суда нису основани. Наиме, околност да је сада пок. ББ била запослена у наведеном предузећу чији су органи својевремено донели одлуку о додели предметног стана истој не указује сама по себи да је стан био у својини наведеног предузећа. Уговор о коришћењу стана на неодређено време ББ је закључила са Самоуправном интересном заједницом становања из ..., а тужилац није пружио доказе нити је тврдио током поступка да је тужена њен правни следбеник.

Жалбени наводи да је СИЗ располагао у становима који су тада били у друштвеној својини те да је сходно томе, у питању непокретност која једино може

бити у својини Републике Србије такође се не могу прихватити, јер се у недостатку доказа ко је изградио предметни стан и финансирао изградњу истог, нити његова правна судбина од закључења предметног Уговора о коришћењу стана, код чињенице да се ради о ванкњижном објекту, овакав закључак не може извести.

У коначном, другостепени суд налази да тужилац неосновано у жалби указује да је право својине стекао путем одржаја сходно чл. 28 ст.4 ЗОСПО-а, као савестан држалац стана у периоду дужем од 20 година, имајући у виду не само непостојање пасивне легитимације на страни тужене већ и чињеницу да је предметни стан дат сада пок. ББ на коришћење као носиоцу станарског права, односно у закуп на неодређено време, која чињеница сама по себи обара претпоставку савесности државине тужиоца јер, легитимишући се као њен правни следбеник, није могао да не зна да ствар коју држи није његова.

Како се ни осталим жалбеним наводима туженог не доводи у сумњу правилност примене материјалног права, овај суд је жалбу тужиоца одбио као неосновану, а побијану пресуду у делу изреке под ставом један потврдио.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка сдржана у ставу другом изреке, донета сходно чл. 153 и 154 ЗПП, за коју је првостепени суд дао разлоге које прихвата и овај суд.

Сходно наведеном, овај суд је применом чл. 390 и 402 ст.1 тач.2 ЗПП, одлучио као у изреци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 05.12.2024. године, 45Гж бр.1408/24.

**Председник већа-судија,
Миљана Стојковић**

**Тачност преписа потврђује
управитељ судске писарнице**